



CARTA PASTORAL ALS DIAQUES EN L'ANY SACERDOTAL

+Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

MISSA DEL CRISMA

Sant Feliu de Llobregat, 31 de març de 2010

CARTA PASTORAL ALS DIAQUES EN L'ANY SACERDOTAL

Molt estimats diaques:

Rebeu, en nom de la Diòcesi i en el meu propi, la nostra més cordial salutació en el marc de la Missa del Crisma. El motiu d'aquesta carta és que enguany la nostra celebració té un significat especial, pel fet de què la fem dintre de l'Any dedicat especialment a la renovació espiritual del Sacerdots. I, com a diaques, sou molt a prop d'ells, sigui per ser també ordenats, sigui perquè de fet el vostre ministeri és un ajut ben valuós per al prevere i per al bisbe.

Enguany hem pogut parlar personalment amb cadascú de vosaltres, en conversa fraternal, centrats, no tant en la tasca pastoral, quant en les vostres persones, les vostres situacions personals i familiars, i com a ministres ordenats al servei de l'Església. Crec que compartim la satisfacció d'haver-ho pogut fer. D'aquesta conversa em surt una pregària de lloança i acció de gràcies a Déu per tots vosaltres, diaques, perquè a la Diòcesi podem gaudir del vostre servei.

Rebeu també, per tant, el nostre agraïment per la generositat, amb la qual us heu lliurat al que l'Església us ha demanat.

La vostra proximitat als sacerdots fa que entengueu i, en certa manera, participeu del missatge que el Papa els ha dirigit, amb motiu d'aquest Any Sacerdotal.

“Promoure el compromís de renovació interior de tots els sacerdots, perquè el seu testimoni evangèlic al món d'avui sigui més intens i incisiu; afavorir la tensió dels sacerdots cap a la perfecció espiritual, de la qual depèn sobretot l'eficàcia del seu ministeri; per fer que es percebi cada vegada més la importància del paper i de la missió del sacerdot en l'Església i en la societat contemporània”.¹

¹ Síntesi de l'objectiu de l'Any Sacerdotal, en el missatge dels bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola (Assemblea Plenària del 27 de novembre de 2009), sobre la base de texts del Papa Benet XVI: *Carta per a la Convocatòria de l'Any Sacerdotal* (16 de juny de 2009) i *Discurs a la Congregació del Clergat* (16 de març del 2009).

El Bisbe de Sant Feliu Llobregat

Aquestes paraules ens recorden dos compromisos: per una banda que els diaques, com a ministres ordenats també s'han de sentir cridats a la renovació interior i a la tensió vers la perfecció espiritual, en funció del seu testimoniatge particular davant el Poble de Déu i del món. Per altra que, des de la seva posició pròpia, han de contribuir a la santificació del sacerdot.

Us convido, per això, a llegir i meditar la carta que enguany us ha dirigit el Prefecte de la Congregació per al Clergat, el cardenal Humes, el dia 10 d'agost, festivitat del gran diaca Sant Llorenç. Hi trobareu una doble crida a la renovació personal en el ministeri de la Paraula i en el de la Caritat. Són dos vessants ben importants de la vostra diaconia.

Però, coneixent més a prop les tasques que cadascú feu, he pogut constatar que les vostres dedicacions són molt variades i que responen, lògicament, a les diferents circumstàncies de la vida personal, familiar i comunitària. Per això, en aquest camp només voldria, recordar i insistir en allò que tantes vegades haureu meditat i que s'ha d'aplicar a tot tipus de servei diaconal: que la renovació personal, dins del que podríem anomenar "espiritualitat del diaca", apunta a reproduir vitalment les actituds de Jesucrist Servent, amb la seva radical disponibilitat a la voluntat de Déu. És per aquesta disponibilitat radical, com poden ser veritat aquelles famoses paraules de Sant Ignasi d'Antioquia: "Que tots reverenciïn als diaques com a Jesucrist..." El repte que teniu endavant és passar constantment de "fer serveis" a ser vitalment "servents".

En definitiva això vol dir que l'amor de l'Esperit que arrela i habita en el cor del diaca transforma en servei generós, gratuït, universal, tot el que fa. I això no es pot aconseguir més que amb el tracte íntim, profund i constant amb Jesucrist. És una condició que es verifica en tot cristià, però més encara en aquells que per l'ordenació són els seus ministres. Parlem de pregària personal, d'estudi de la Paraula, de vida sacramental, de vida en comú a la família, de temps de recés...

Per altra banda, així com signifiquen una ajuda qualifica per al prevere i per al bisbe en la tasca litúrgica i pastoral, així ens heu d'ajudar en el nostre camí vers la perfecció. En primer lloc mitjançant la pregària d'intercessió per nosaltres. Una

El Bisbe de Sant Feliu Llobregat

oportuna, o el vostre ajut de tot tipus, que contribueixi a facilitar la dedicació de temps necessari per a la seva espiritualitat personal...

Sou una part ben important de la nostra Església Diocesana. Des del vostre sentit de pertinença a la Diòcesi, l'Esperit ens beneeix amb la vostra ajuda, i en bona mesura la salut del nostre Poble depèn de la vostra santedat personal.

Que Déu us beneeixi, a vosaltres i a les vostres famílies. I que la Mare de Déu de Montserrat, Serventa de Déu, us acompanyi:

Sant Feliu de Llobregat, 31 de març de 2010



+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.